

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

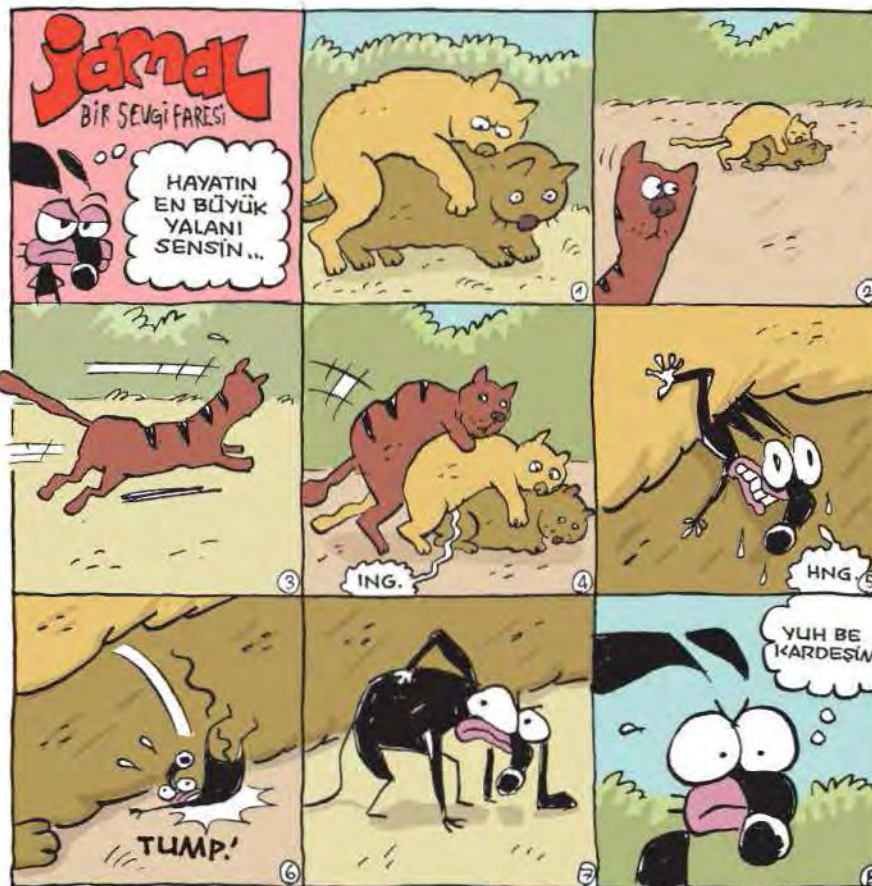
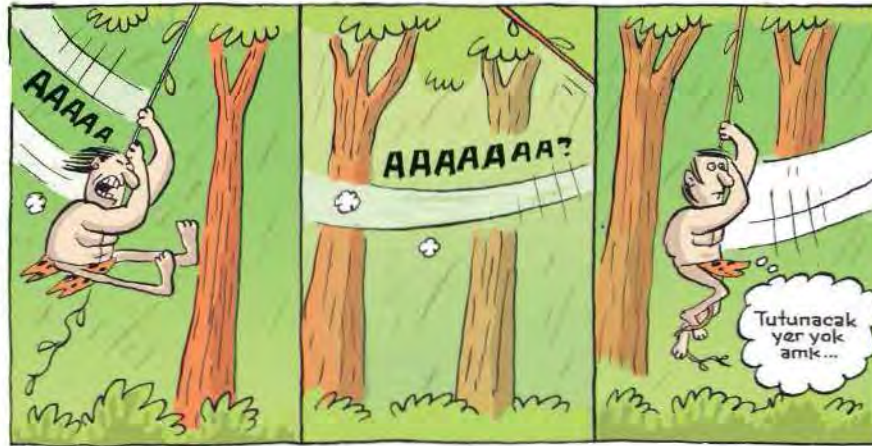
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

RTE'den
Hollanda'ya
tepki:
Bunun adı
faşizmdir

Varandasa Sorduk: Hollanda

ÖLÜ KADARCIK (38):

Zamanın da Hollanda yine böyle buna benzer, yani tam aynısı değil ama yine bize üzüntü veren bir gaplet ve delalet, nusrete gidiyorlar. Hesap kol gibi girince, bunlar çirkefe yatıp ödememe yolunu seçiyorlar... Nusret de pişmiş etinin iğinden çektiği angus femurunun eklem tokmağıyla bunların ağzını yüzünü dövüyor. Bu nusret hikayesi yeni ama... Benim asıl anlattığım çok eski... 200-300 sene, belki daha fazla... Hollanda bizi kızdırmak için öyle bir şey yapınca, öfkeli kalabalık, japon ürünleri almayı reddedip Honda marka araba yakıyorlar. O zamanın akıllı Hollanda'nın kısasını "Honda" sanıyorlar. Tıpkı amerikaya "Abd" diye kısasını söylememiz gibi... Uzun adı aslında "Macera Dolu Amerika Devletleri"... Japon elatiliği yeterli zarar görünce, bu olay Anadolumuzun şiirlerine, ozanlarına, aşk dolu misfalarına anonim oluyor ve günümüze kadar ulaşan "Portakalı soydum, baş ucumla koydum" tekerlememsiyi oluşturuyor... Japon bayrağındaki kırmızı yuvarlağı "pomateştir, Portakaldır, nardır" diye tartışıp, en sonunda portakalcılar dövüşten galip gelince, aslında Japonya bayrağı olan Hollanda bayrağındaki, aslında güneş olan portakala bu şiiri yaşıyorlar... Bu yanlışlar silsilesi hala günümüzde sürmektedir. (Bakınız: Güney Koreliyi Çinli sanıp dövmek...) Böyle hareketler sanıp galaksi Federasyonu zannedeni bazı dünya devletlerine, aslında dev bir mahalle oldu-ğumuz haykıran bir vatandaşlık borcu olarak devreye girmektedir. "Hemserim, memleket nire? Dedim ya yahu, Japonya benim memleket. ...Hasır anlamadın!!"

UYKUSUZ

Geçen hafta bu köşede şu satırları karalamıştım, ama köşeye sığmadığı için atmıştık:

Normal şartlar altında seçim döneminde seçmenleri ikna etmek için mitingler ve gösteriler yapılır, seçim kampanyaları reklamlar ve daha çok mitinglerle yürütülür. Ama **Yeni Türkiye'nin** siyasi otoritesinin, seçim kampanyasını yaptığı değil yaptığı mitingler üzerinden gerçekleştiğini görebilirsiniz. Kendi ülkesindeki muhaliflerin değil mitingine, otele konuşmasına bile müsaade etmez, sokakta dağıtılan broşürlerden sağlık bakanlığının sigaraya hayır broşürlerine kadar yasaklar. Almanya'da, üşek söz konusu ülkedeki seçmen üç aşamalı beş yukarı hemikleşmişken ve fikrini menfi ya da müspet değiştirmesi neredeyse imkansızken, mitingler düzenlemeye kalkar ve Almanya keriz gibi bu mitingleri engelleme yönünde bir eğilim gösterdiği anda da yaygarayı koparıp. Yeni Türkiye hem dünya talan ihracatında hem de dünya sokum tüketiminde bir numaraya oturmuş göğsümüzü kabarmaktadır.

Şimdi rahatlıkla, bu maddedeki Almanya'ları Hollanda'yla değiştirebilir, kendisi bırakın protesto eden gençlere kurşunla biber gazıyla saldırmayı, yas tutan madenci yakınını bile tekmelerken başka bir ülke hükümetini protestocuların üzerine adı polis gönderdi diye faşistlikle suçlamayı da ekleyerek bu hafta da kullanabilirsiniz. Allah bırakın geçen hafta, geçen yıl yazıp da yayınlamadıklarımızı bile yeniden kullanma fırsatı veren **Yeni Türkiye'ye** zeval vermesin.

Normal şartlar altında bir ülkenin diplomatik temsilcilerine yapılan kötü muamele, hakaret, ve saldırı çok ciddi yaptırımları da beraberinde getirir. Amerika Birleşik Devletleri'nin İran'la ilgili en büyük cakatlarından biri hâlâ İran'daki ABD elçiliğinin abluka altına alınmasıdır. **Yeni Türkiye** de diğer dünya devletleri gibi konsolosluklarını yakıp yıkan ve diplomatlarını aylarca rehin alanları "aman canım öfkeli çocuklar" diyerek azarlarken; konsolosluklarını ablukaya alıp konsolosların yemek yemek için bile dışarı çıkarmayan, bakanlarını derdest edip sınır dışı uygulayan ülkelere de kâh portakal bıcaqlayarak kâh inek doğrayarak tepki vermektedir.

Son yıllarda hocalarımdan çok nadiren iyi haberler geliyor ama dünyanın geri kalanında bir insanın alacağından çok daha fazla kötü haber alıyorum. **Normal şartlar altında** insan üniversite hocalarından yeni kitabı çıktığında, iyi bir yayına makalesi kabul edildiğinde ya da başka bir kurumda göreve başladığında haber alır. Anı ben **Yeni Türkiye'de** kimin ders vermesinin engellerini, kiminin kovulduğunu, kiminin doğrudan hapse atıldığını haber alıyorum. Geçen hafta görevden alınan Noemi Levy-Aksu, her bir okuması bir diğerinin ucuna lego misali eklenen ders programıyla, ve derste benim gibi en saçma sapan yorumlar bile yaparız, "Yanılıyorsunuz," diyerek doğrusunu anlatmak yerine, "Çok güzel, önemli noktalara işaret ettin ama bir de şu var," diyerek öğrencilerini bozmadan düzeltmesiyle ders aldığım en iyi hocalardan biriydi. Bana bir faydası oluyorsa, hepsi benden binden kat daha zeki, daha çalışkan öğrencilere bin faydası oldu ve olacaktır. Şimdi, en azından belirsiz bir süre için ve resmi olarak Türkiye'de ders veremeyecek. Kurvete muvafık, her yıl bir kaç öğrencinin hayatına büyük katkı yapacakken, yapmayacak. Okumuşları değil cahillere güvenenlerin ve bunu söylemekten hiç çekinmeyenlerin üniversite eğitimine yön vermek üzere göreve geldiği **Yeni Türkiye'de** Noemi Hoca ve onlara diğer öğretim üyesinin varlıkları biraz absürt duruyordu, galiba sallana yuvarlana **Yeni Türkiye** kafa ayarını yapıyor.

Tayyip Erdoğan Hollanda'yı uyardı: "Bedelini ödeyecekler!"

RTE: "16 Nisan'daki evet, idamın parlamentoya gelmesi demektir."

Meclis Başkam İsmail Kahraman Hollanda krizine değişik bir katkıda bulundu: "Hollanda bizim kürdan cebimiz..."

AKP, referandumda "hayır" kararı alan Saadet Partisi'ne salon ve konuşma yasağı getirdi. Meral Akşener'in de "hayır" kampanyası engelleniyor.

Dini yayın starı Nihat Hatipoğlu YÖK üyeliğine atandı.

Hollanda Başbakanı Mark Rutte'ye seslenen Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu diplomatik dile yeni bir boyut getirdi: "Sen neyin lalesisin..."

Belgrad Ormanı'ndaki ağaçlar kesiliyor...

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

ŞÖYLE KONUŞMALARA ÇOK ŞAHİT OLDUM, HALA DA OLUYORUM.

KİTAP YAZMAK ÇOK İSTİYORUM AMA KİM BASIYOR Kİ

BENİM DE HEY HAYALIM KISA FİLM ÇEKMEK AMA SEVCEKLER Mİ, NERDE İZLENİCEK? YUTUB'DAN REKLAM BELKİ GELİR FİLAN AMA?..

BANKACI OLDUM ÇIKTIM, Bİ SÜRÜ HAYALIM VARDI BEK-LİYOLAR, BEKLEYE BEKLEYE ÖLÜCEKLER MUHTEMELEN.

HATTA O KÖTÜLER O KADAR KÖTÜ Kİ, ARADA ARKADAŞLARI TOPLAŞIP BİZ DE ÇEKİYORUZ. MESELA GEÇENLERDE Bİ BİLİM KURGU ÇEKTİK. KABACA Bİ HİKAYE KONUŞUYORUZ ÖNCE, ÇOK ÇOK SÜPER OLMASINA GEREK DE YOK.

BENCE PROFESÖR YAVAŞ YAVAŞ JPEG GEZGENİNİN ETKİSİNE GİRİP DELİREBİLİR, NE BİLİYİM ÖLDÜRMEYE Mİ BAŞLASA HERKEŞİ?

EVET EVET HERKEŞ HAFİF-TEN TIRLATSIN İSTE, MESELA SİLİR DA ÖLMÜŞ KIZ KARDEŞİ-NİN HAYALINI FİLAN GÖRSÜN.

TAAH BAŞLA.

EVET TABİİ Kİ YAPTIĞINIZ Bİ ŞEYİN BİRLERİ TARAFINDAN OKUNMASI ETMESİ, SEVİLMESİ VE HATTA ONDAN PARA KAZANABİLMEK DE GÜZEL ŞEYLER AMA BUNLAR NASIL OLSA OLMAZ DİYE DÜŞÜNÜP TAMAMEN VAZGEÇMEK EN KÖTÜSÜ. Bİ DE Bİ ŞEYİ AMATÖR OLARAK YAPMANIN DA AYRI Bİ GÜZELLİĞİ VAR.

Bİ KERESİNDE AMERİKA'YA GİTMİŞTİM, ÇİZER ARKADAŞIM SADI TEKİN'LE TAKILMIŞTIK BİRAZ, O ORDA YAŞIYO. BROOK-LYN'DE Bİ KAFEDE HEM ÇİZİP HEM KAHVE İÇİP HEM DE TANISMA ORTAMI YARATICAK Bİ FACEBOOK EVENT'İ YAPMIŞ SADI, ONA GİTTİK... Bİ BAKTIK NÖRMALE BAMBASKA ŞEYLER YAPAN İNSANLAR DEFTERLERİNİ KAPMIŞ GELMİŞ, ÇOK DA AMATÖRLER AMA İŞ MİŞ DEĞİL, TAMAMEN SEVGİLE ÇİZİYOLAR.

YEMİN EDERİM O KAFEDE DEFTERİME ÇİZERKEN BURDA 15 SENEDİR YAŞAMADIM O AMATÖR HEYECANI HATIRLADIM.

HA ÇİZMEK MİZMEK DE DEĞİL, YAZIN ÇEKİN, ÖRGÜ ÖRÜN, NELER NELER VAR. DAHA ÖNCE Bİ KAÇ KEZ BAŞETMİŞTİM, ÇALIŞIRKEN RADYO TİYATROSU ÇOK DİNLIYORDUM BEN.

AL BAKALIM BU ATTIĞIM YUMRUĞU HAKETTİN!

BAZILARI İYİ BAZILARI ÇOK KÖTÜ AMA O KÖTÜLÜĞÜN DE HASTA-SIYIM.

NASIL BAŞLIYOSUNUZ? ÇOK KOLAY. ORTAMDA SADECE İKİ ÜÇ AKILLI TELEFON OLUCAK, YA DA TABLET. DAHA KAPSAMLI OLMASI İÇİN DÖRT TANE İYİ OLABİLİR. HER OYUNCUNUN Bİ TANE TELEFONU OLUNCA FAZLA FAZLA YETİYO ZATEN.

BUNLARDAN BİRİNİ SESİ KAYDET-MEK İÇİN KULLANICAKSINIZ MISAL

DİĞERLERİYLE DE SES EFEKTLERİ YAPICAKSINIZ. MESELA KAPI GİCİRTİSİ. YA DA BİLİMKURGU KAPISI AÇILMA SESİ, HANI UZAY GEMİSİ FELAN. SOUND EFFECTS UYGULAMALARI VAR BEDAVA. OLMADI YUTUB'DA DA BULUNUYO HEPSİ.

MESELA BÖYLE YÜRÜME SESİ YAPABİLİRSİNİZ

Bİ BAŞKA TELEFON ARKAYA UĞULTUMSU VE UZAYIMSI Bİ SES KOYABİLİR. ETKİLİ OLUYO. Bİ BAŞKA TELEFON DA HAFİF Bİ ARKA PLAN MÜZİĞİ. ARTIK KONUN NEYSE ONA GÖRE. BİZ MESELA GEÇENLERDE ALIEN 3'ÜN MÜZİKLERİNİ KULLANDIK.

VE FİNALDE DİNLERKEN GAYET ŞÖYLE BİŞEY OLUYO...

HİDROJEN TANKLARI PATLAMAK ÜZERE! BURDAN GİTMELİYİZ!

PRO-FESÖR?!

HAH HAH HAH!

HİÇ Bİ YERE GİTME-YORUZ...

OHAAA... OLMUŞ LAN BU.

BİLDİĞİN EVENT HORIZON TARZI Bİ ŞEY ÇEKTİK YANI. BU ŞEKİLDE HERŞEYİ ÇEKEBİLİRSİNİZ. TREN SESİ KOY, AT SESİ KOY, OLDU SANA WESTERN.

HA TABİİ Kİ OYUNCULUKLARIMIZ BOK GİBİ, HERŞEY GENEL OLARAK DANDİK OLUYO AMA İNANILMAZ MALİYETSİZ VE KOLAY BİŞEY.

HANI BUNU ŞEY İÇİN ANLATTIM. ÖZELİKLE ŞU DÖNEMDE YARATICI BİŞEYLERLE İLGİLENMEK ÇOK İYİ GELEBİLİR. MEVCUT DÜNYA VARIYETLERİNE KARŞI KOYMANIN, KENDİ İÇİNİ, RUHUNU ZENGİN VE DOLU TUTMANIN EN İYİ YOLLARINDAN BİRİ AZ BUÇUK SANAT SEPETLE UĞRAŞMAK. ÜSTELİK SOSYALİK VE TAKİM ÇALIŞMASI DA VAR BU DEDİĞİM ŞEYDE. HATTA YAPIN DA İNTERNETE KOYABANIZ BANA DA LINKİNİ YOLLAYIN DA DİNLIYIM HATTA ARTTIRIYORUM, GÜZEL OLURSA Bİ SONRAKİNDE BERABER OYNAR ÇEKERİZ. HADI KOLAY GELSİN.

Normal değil bunlar

Yok artık ikna olmaya başladım, bu freak show'un finalinde uzaylı var. Üstelik uzaylı geldiğinde artık yeni bir gelişmeyle

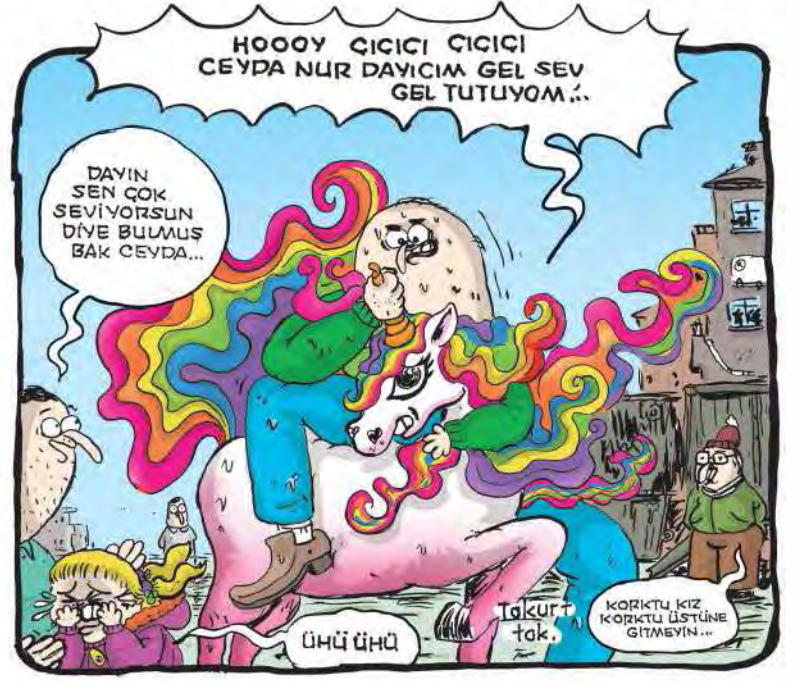
ilgili beklentilerimiz o kadar yükselmiş olacak ki uzaylıya bildiğin Çorumlu muamelesi yapacağız, önce bir "Aa" falan dedikten sonra hemen sıkılacağız. Artık önümüze düşen haberi gidip üç dört kaynaktan doğrulatmadan okuyamaz olduk; resmen tek tek bağımsız haber merkezi gibi çalışıyoruz. Video görüntüleri olmasa, az çok güvendiğimiz yayınlarda falan da çıkmasa, ülkedeki haber merkezlerini troller ele geçirmiş, hepimizi makaraya sarıp eğleniyorlar diyeceğim.

Biz "Arkadaş dışışleri seviyemiz "o laflar boy boy" seviyesine yaklaştı," diyorduk, kâfiyeyi de boş verip kafadan "g.t laiesi" dedi adam, neyi tartışıyoruz anlamadım ki? Ulan o zaman Cem Uzan'ın ne kabahati vardı? Çağırsaydınız, kabinenize alsaydınız, o da barı beton dökerdi. Üstelik yabancı dil bilen adamdı. Küfretti mi karşı taraf anlardı, şimdi ettiğiniz küfürleri de anlamıyor herifler.

Günün birinde diplomat adaylarına çatal bıçakla armut yemenin öğretildiğinin rivayet olunduğu, "Monşerler" döneminden Keşanlı Ali dönemine nasıl geçtik diye soran olursa **"Halktan kopuk elitler dediler, hepten kopukları alkışlarla getirdiler"** dersiniz. Ulan Sultanahmet'te hanuççuluk yapacak yabancı dili olmayan konsoloslarımız varmış, siz neyin türküsünü söylüyorsunuz? E olur öyle. Herkese yüz vermeden önce halıları dürüp kaldıracaksın, sen bilakis duvardan duvara halı döşedin.

Hayır, işler artık o kadar saçma sapan noktalara varıyor ki buraya "Yarın şu olsa şaşırmayacağız," yazacağım ama dergi yayınlanana kadar o absürd durum her neyse o da olacak, iyice hayal gücü zayıf keriz durumuna düşeceğim. Al, Erdal Abi espri göndermiş, Hollanda'ya kızıp Holstein ineği kesmeli. Espriyi göndereli üç saat geçmedi, siyasetçinin biri Hollanda'yı protesto için ineğini keseceğini açıkladı. Ulan yoksa bu bizim istihbarat teşkilatı yanlışlıkla bizi dinlemeye başladı da bize gelen giden mailleri okurken beyzadelerin kafasını karıştı da strateji raporuna falan mı girdi Erdal Abi'nin espriler?

Bu arada uluslararası istihbarat ajanslarının bizi telefonlarımızdan, bilgisayarımızdan ve hatta televizyon ve otomobillerimiz aracılığıyla dinlediğine dair haberler çıkınca ortalık hareketlendi. Bizde en çok Emrah sinirlendi. Durup durup

fırat

uğur gürsoy

"Moruk hepimizi dinliyorlar, ne konuşuyorsak kaydediyorlarmış," diye kızıyor. Memo laptopunun kamerasına bant yapıştırılmalı zaten yıllar olmuştu. Tabii o noktadaki en büyük korku otuz bire koşarken kaydedilme tehlikesi. Yoksa zaten laptopun kamerasından ne korkacağız, mal gibi ekrana bakarken bizi kaydetseler ne, kaydetmeseler ne. Ama işte öyle kan ter içinde, heyecanlı heyecanlı ekrana bakma görüntüsü yakışsınız. Yarınlara bırakmak istediğimiz miras bu değil. Ve ben buradan açık söyleyeyim, gidip oscar bile alsanız, gelecek nesiller sizi o heykelciği kaldırırken yüzünüzde beliren gurur ifadesiyle değil ekran başında nefessiz çaresizlik görüntünüzle hatırlar. Koskoca Orhan Pamuk'un bile ne nobelini hatırlar insanlar ne romanlarını da "Haa şu xvideos.com'a girmişken hıslayıp tıslayan abi mi?" diye bahsederler.

Ben aslında bu hafta üniversite sınavı hasebiyle sınav yazacaktım, hatta "Gerekirse çişinizi altınıza yapınız." başlıklı yazımı da bir güzel hazırlamıştım ama olmadı. Seneye artık. Diğer yandan da düşünecek olursak, "Aman sınavı terk etme gerekirse altına sıç," öğütleriyle büyütülmüş, sınavda altımıza sıçarsak bunun garipsenmeyeceği, hoş karşılanacağı söylenmiş bir nesiliz. Ve eminim ki aramızda girdiği salonda altına sıçan bir aday vakası yaşayan ya da "bir arkadaşı" sınavda altına sıçanlar var (Sıçan yok, sınavda altına sıçanın boşvermişliği hayata siner, kitap dergi okumaz, askerde içtimaya bile çıkmaz bence). İşte şimdi biz de, bize verilen öğütlerdeki sınav gözetmenlerine döndük: Tıpkı çoktan seçmeli testin sorularını hızlı hızlı işaretleyen çocuğun bir yandan da paçadan bırakmasını normal karşılayan gözetmen gibi, biz de normal karşılıyoruz. Sorun da o, burnumuzdaki koku da.

Merhaba.

"Kedi olarak girmem lazım" diyor önce kadın. Adam da soruyor, "NiYEE" diyor. "E kediym" diyor ya kadın. Aklıma geldikçe gülüyorum ben buna. Acayip sinir bozucu değil mi ya. Bence muhteşem. Olağanüstü komik.

Double door ile dumbledore zorlasan aynı şey.

-Tolga Yağcı-

Hazar Boy'un ekmeği diye bir şey var hayatımızda. "Aman Hazar Boy'un ekmeğine dokunma!" Hazar Boy ekmek seviyor çünkü. Ekmek olsun yeter ki Hazar Boy'a. Dişleri de çıktı ya iyice. Üstte dört, altta iki diş, toplam altı diş, hey yavrum hey. Tam altı diş. Eppeği ısıra ısıra bir hal oluyor. Şu hayatta hiçbir şeyden keyif almıyor; eppekten aldığı kadar. Öyle her eppeği de kemirmiyor. Çavdar eppeği olacak. Susamlı. Dev olacak bir de. Dev susamlı çavdar eppeğinin kıvamı tam Hazar Boy'un ağzının tadına göre. Tam ama. Geçenlerde de evde acıktım, dedim "bi sandviç yapayım kendime." Baktım ekmek yok. Hazar Boy'un ekmeğine davrandım. Koca ekmek sonuçta. Özlem önüme durdu, "fakat Alpay o Hazar Boy'un ekmeği" dedi. "Yahu" dedim, "tamam, Hazar Boy'un ekmeği tamam da, Hazar Boy zaten bu ekmeği tamamen yemeye kalksa bir aya bitiremez, saçmalıyosun bence şu anda biraz" dedim. "Oha, resmen haklısın" dedi. "Haklıyım tabi" dedim. "Ne bileyim, konu Hazar Boy olunca insanın akli melekeleri kayboluyo" dedi. "Tamam" dedim ya, "bu kadar da şeyapmaya gerek yok yani". Aldım ekmeği, dev koca ekmek. Mobilya gibi. Ha bir eve bir mobilya almışsınız, ha bu ekmeği almışsınız, aynı. Ekmeği koyacak yer arıyor insan ev içinde. Televizyonun karşısına koysan koyarsın ekmeği. Aldım ekmeği, koydum tezgaha, "neresinden davransam da

hangi bölgesini alsam ekmeğin" diye düşünüyorum. Özlem de başımda bekliyor. Bir huylandım. Diyorum "beni mi izliyo acaba kendileri şu anda?" Ekmeğin sırt bölgesinden etiyile birlikte güzel bir kısım aldım. Gözler üzerimde. Peyniridir salamidır, zeytinidir domatesidir, aldım dolaptan hep bu malzemeleri, gözler üzerimde. Eppeğin içine içine yerleştiriyorum gıdaları, gözler üzerimde. Her hareketim titizlikle takip ediliyor. Kafayı yiyeceğim. Kahve de koydum kendime, gözler üzerimde. Hazar Boy'un da takibindeyim. Salona geçtim. Kahvem ve sandviçim. Kahveden bir yudum aldım, fakat sandviçime davranamıyorum. Sanki çok yanlış bir şey yapmışım gibi bir his var üzerimde. "Hazar Boy'un en sevdiği yerinden yaptın sandviçi" dedi Özlem. "E ama" dedim "hiçbi şey söylemedim." "Tadın kaçmasın diye söylemedim ama durum bu Alpay" dedi. "E şimdi de söylemeseydin madem" dedim. "Çatlama ihtimalim vardı" dedi. Hazar Boy'a baktım. Güldü bana Hazar Boy. "E çocuk gülüyo bak" dedim. "Gani gönüllü, o yüzden öyle" dedi. "Napçaz peki" dedim. "Ye gitsin artık" dedi. "Yiyorum bak yoksa" dedim. "Ye ye" dedi, "gönül rahatlığıyla ye" dedi. Pek gönül rahatlığı olmadı ama yine de yedim. Ha lezzet aldım mı, aldım. Çünkü benim sandviçlerim efsanedir. Sandviç, salata, makarna, omlet. Bu dört olayda üzerime anıyam. Olağanüstü bir el lezzetimi var bu dört olayda. Ne diyordum, gördüm sandviçi. Sonra gece oldu uyudum. Uykumun en derin saatlerinde suratımda bir nefes hissettim, Özlem. Gecenin karanlığında laflar söylüyor bana. Az açtım gözlerimi ve ciddi korktum. En çok korktuğum da duyduklarım oldu. Biliyorsunuz Özlem'in subliminal mesajları meşhur. Duyduklarım gerçekten çok korkunçtu, "eğer bir daha Hazar Boy'un eppeğini yersen seni cezalandırmak zorunda kalıcam Alpay, sana bu dünyayı dar edicem, yaşam alanlarını kısıtlıyacam, ileri gitmeni engelliyecem..." ...sayıyor da sayıyor... her şeyi kabul edebildim de "bacaklarını kırıcım" nasıl bir

tehdittir, telkindir ya. Uyuyormuş numarası yaptım çünkü eğer o anlarda uyanık olduğumu fark etseydi, galiba beni boğacaktı. Bu elim hadiseden sonra o gece gözüme uyku girmede. Tilki uykusunda uyudum hep. Ertesi sabah ilk işim fırına koşmak oldu. Bir senelik ekmek aldım Hazar Boy'a. Hazar Boy'un ekmeğinden. Taşıyabildiğim kadar ekmeği taşıdım eve. Özlem ekmeklere baktı şöyle bir, sonra hiçbir şey olmamış gibi kahvaltılık bir şeyler hazırlamaya başladı. Sakin bir hali vardı. Soğukkanlı gibiydi de. İnceden muzaffer bir edası da vardı. Gece telkini işe yaramış gibiydi. Bir daha o ekmeklere asla dokunmayacağımı çok iyi biliyordu. Annelik gerçekten çok başka bir şeymiş, yaşayarak öğreniyorum resmen. Muhteşem bir olay annelik. Bir yandan da korkunç bir şey.

Geçenlerde de üstad Ahmet Yılmaz'la oturduk biraz sohbet ettik Çengelköy'de. Dünyanın en komik karikatüristlerinden biri olmasının yanı sıra çok da komik bir adam. Yani normal hayatta da, Çengelköy'de bir balıkçıya oturduk, dışar masası. İşte bir şeyler yiyoruz, laflıyoruz. Bir adam musallat oldu. Kendisi dünyanın en zeki insanıymış, öyle söylüyor yani. Daha da neler diyor. Yok efendim bir diskoya gittiği zaman normal şarkıların üzerine kendisi de nota ve ritim ekleyebilen, mesela şarkıda "cuva cuva" diyorsa, bu "cuvavappi cuvavappi" diyerek şarkıyı nihai mükemmelliğe taşıyabilen bir insanmış mesela. Böyle manyak manyak şeyler anlatırken, Ahmet Ağabey, salatadan bir turp parçası aldı eline, ve adamın ağzına götürerek, "ye bakıyım şunu" dedi. Adam tereddütsüz yedi turpu, sonra da gitti. "Bunlara böyle davranacaksın" dedi Ahmet ağabey sonra.

Hoşça kal.

"sahne 2017"

17 Mart Cuma / BKM Mutf k s hne / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00
18 Mart Cumartesi / Kadıköy Kılıçık Mekan / Saat: 20.15 / bilgi: 0536 954 58 35

DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN

"Çok güneşli gayet çehov bir ölen
eski bir rus romanı gibi trakya
yeşilin içinden fıkmış sarı
kırklareli il sınırı"
Ferhat Şensoy - Ferhantoloji'den

● Madem Avrupa'da ırkçılık
yükseliyor, ne bekliyorsun o zaman
Avrupa Birliği'nin kapısında? ırkçılığa
mi hasretsin? İkiyüzlü dediğin Avrupa'dan
medet beklemek, yüzüzlük değil mi peki?

● 1999 yılının bu yana cephede ölen amerikan askeri sayısı
5.273... Yine aynı yılın beri, eve dönükten sonra intihar eden
amerikalı sayısı 128.480... Emperyalizmi için kendi evlatları "ana
yemek" o kanlı sofrada...

● Avrupa: Sağın
çıkışta olduğu yer...
Türkiye: Sağın çıkışını
tamamladığı yer...

● Son Başbakan, miting sarhoşluğundan karıştırıp Bolu halkına
"Bolu Beyi'nin torunları" dedi geçen hafta... "Bolu Beyi" tarihte
kalı, şimdi "Ankara Beyi" var... Ama çok şükür, "Koroğlu ruhu"
da yaşıyor bu halkın gönlünde...

● Portakalı bıçaklayıp soydum, baş ucuma koydum, ben hep
yalan uydurdum, referanduma dum!

● "Ülkücü bir işi yarım bırakmaz..." Dönerse TAM öner, değil mi
sayın genel başkan? (Devlet, bahçeli. Millet, girişti.)

● "Nazi kalıntısı" dediğiniz Avrupa ülkelerinde hapis yatan
bir karikatürücü var mı, bilmiyorum. Bilen varsa bildirsin. Ama
o ülkelerin "kışkırdıkları" Türkiye'de, karikatürist kardeşimiz
Musa Kart, beş aydır hapisteymiş...

● CHP, önce kendisinin Türkiye'yle olan ilişkilerini askıdan
inirsin de, ondan sonra başka ülkeler için akıl fikir versin...

● Filili Boya'nın reklam filmi anlatıyor: Halkın pratiği,
bürokrasinin teorisini sollamıştır...

● Şu alemde daha evvel
de "melun" gördüm,
görmedim değil fakın
hollandalı faşist lider Geert
Wilders kadar melun,
dürrük, pislik bir canlı
görmedim be arkadaş, pes
ulan!

● Rıdvan Dilmən,
nereye%100 futbol!..
%20 futbol... %80
siyaset...

● Beslenme işleri
başka ama ekranla
çok acıip bir şey
anlattı Prof. Canan
Karatay... 70'li yıllarda
Güney Afrika'da, hastanede
çalışmış, siyahi doktorların
asansörleri, tuvaletleri,
plajları beyazlardan
ayrılmış... Bir siyahi
doktor, beyaz meslektaşının
yanı maaşını alıyormuş...
Ve sıkı durun, bir beyaz fenalaştığı zaman, siyahi doktorun o
hastaya kalp masajı yapması yasakmış!... Faşizm sadece zulümlük,
vicdansızlık ve kibirden ibaret değil, aynı zamanda beyinsizliği de
içeriyor...

● Su katılmamış halk deyişi: "Kerkenkele s.kti bacını, benden
mi alıyon acını?!"

● Aktör Tom Hardy, Hışım gibi girdi hayatıma... "Locke"
adlı filmi izledim... Enteresan, tek kişilik bir film, sadece o
oynuyor... Daha önce hiç böyle bir film izlememişim... Bilgim de
yok, ne zaman bir başkası görünecek diye beklerken aktı gitti,
bitti film... Sonra "Efsane" (Legend) adlı filmde izledim, İngiliz
filmiydi, ikiz gangster
kardeşlerin ikisini de
canlandırmıyordu Tom
Hardy... Film de, o da
mükemmeldi... Ve nihayet,
"Taboo" (Tabu) adlı, 8
bölümlük, Ridley Scott
yapımı dizide başladığı...
Senaryosu ve çekimleriyle
seyrettiğim en karizmatik
dizi oldu... Sinemacılar
zaten biliyorlar, ben
yeni tanıştım sayılır bu
değerli sanatçıyla, daha
da bırakmam... (Tabu
dizisinde Charlie Chaplin'in
torunu Oona Chaplin de
var, çok kalır aklında.
Zaten dizi bir kast
harikası, her rol fevkalade.
Meraklısı için çizgi
kitapların o meşhur "kırmızı
urbalı İngiliz
askerleri" de
mevcut!)

● İnsansız uçaktan bana ne, 48 yıldır uçaqsız
insanım ben...

● Türk Zeka Vakfı'nın bu yılki sorularına gastelerle denk
gelemedim, sitesine gireyim dedim, onu da beceremedim... Mail
adresime yollayan olursa sevinirim... (En çok kelime bulmacayı
seviyorum.)

● "Anne ben bu camı kırıp gelicem ha!" (Arda-yaş 3)

● "Rakiplerin puan kaybetmesini bekliecez" var bir de... Rakip de
seni pamuklara sarmak niyetinde he... Yan gele gele yat yat, sonra
musibet bekle...

● Annesi geç yaşta doğurunca "Gerizekalı
olur" demişler, "Gerizekalı olmadım, İTÜ'de
hocayım" diye anlattı...

● İlkokul örne giderken, Kayseri'de, abim
Ahmet lise öğrencisiydi, Ferdi Tayfur'u çok
severdi, ondan görüp ben de sevdim, Ferdi
Tayfur'un "DERBEDER" adlı filmi yirmi kez
seyrettik! Halen daha sahne sahne hatırlımdır.
En tuhaf da komediyen Enis Fosforoğlu'nun
o filmde kötü rolde oynayıp, hile ve desise ile
Canan Perver'i Ferdi'nin elinden kaptırmıştı.

● Ankara'da Güniz Sokak'taki Güniz Taksi'den bir araca
bindim... Ben böyle insan canlısı, sohbet muhabbete teşne şoför
görmedim, yaman adam Hüseyin abi... "Hayır çıkarsa, köye gidip
kurban keseceğim!" dedi...

● İki türk arkadaş, New York'ta, sahile bakan evlerin önünde
şarküteriden aldıkları gıdaları yiyerken, bekçi yaklaşıyor, "Burada
yemek yemek yasak" diye... "Niye"
diye soruyorlar... Nereli olduklarını
soruyor bekçi, türk olduklarını
öğrenince de ikisinin arasına
geçerek ve parmaklarını tutarak
halay çekmeye başlıyor... Nereden
öğreniyse, hastası olmuş adam halayın...
Gerilimli başlayıp saçma biten hikayelerin meftunuyum...

● Şiir Kütüphanesi... Nilüfer'deki Nazım Hikmet Kültür
Merkezi'nin içinde gördüm, Bursa'da... Şiir Kütüphanesi beni
çok mutlu etti, çoğalarak artmasını dilerim...

vedatozemiroglu@gmail.com

HORTLAK Dergisinin MART sayısı
Bayilerde, Marketlerde,
Birtakım kitapçılarda.

Tükenmeden tedarik ediniz.

HORTLAK
çizgi roman okulu

Galip Tekin, Kenan Yazar ve daha başka pek çok
usta çizer, çizgilerini göstermek ve çizmek
üzerine sohbet etmek isteyen genç
arkadaşlarla görüşüyorlar.

Yer: Uykusuz Ofisi
Zaman: 18 Mart Cumartesi
Saat: 14:00 17:00 arası

HORTLAK
mükkkkkkkk-
kemmmme!
dergi!...

SORUNUZ DAHA DERİNLERDE YATIRIYOR OLABİLİR...
BİR DE ÇOCUKLUĞUNUZA İNELİM...

Eğer odadaki en zeki kişiyseiz yanlış yerde-
siniz demektir...

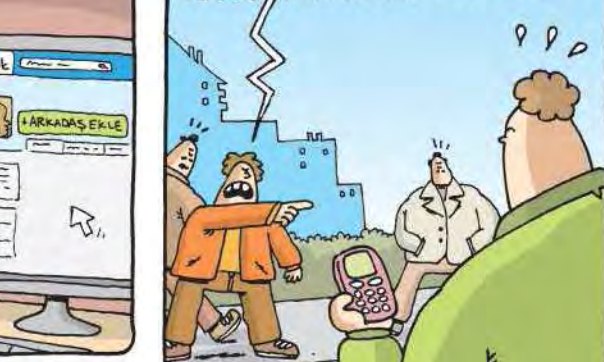
İŞTE DOĞRU YER!

Modernleşme yolunda babaya ismiyle kitap
etme geçiş dönemi...

ARAMIZDA OLUP BİTENLER ARKA-
DAŞLIĞIMIZI ETKİLEMEZ DEĞİL Mİ?

İŞ YERİNDE
MOBBING...

HIRSIZ KAÇIYO YAKALAYIN!...

PARDON BENİM HATAM... ELİNDEKİ HIRSIZ
TELEFONUNU GÖRÜNCE SENİ
HIRSIZ SANDIM Bİ AN...

Hayat kimse için kolay değil. Araba kullanmayı babasından öğrenen çoğu insan neden bahsettiğini anlayacaktır. Aile sıkıntılı bir sistem, araba sıkıntılı bir araç, çok fazla pedal var, vites değiştirilme işi insanın üzerine yüklenmiş, yanlış bir hareket yaparsanız araba taklalar atabilir, araba taklalar atarsa babanız bu duruma sinirlenip bağırır, araba takla atmasa da babanız zaten bağırıyor. "Debriyaja iyice bas!" diye bağırıyor, "debriyaj insanlık suçudur, neden otomatik vites araba almadın?" diye bağırıyorum, "şu an anlamıyorsun ama düz vites araba insan ile makinenin bir olmaya en çok yaklaştığı, ortak bir bilinç bürüdüğü, birbirlerinin uzantısı haline geldikleri bir duygu durumudur. Benzetmemi mazur görürsen seks gibi bir şeydir. Vitesli araba olmasaydı biz sıradan insanlar makinelerin ardında yatan mekaniği bu kadar yakından tecrübe etme şansı bulamazdık, bu mucizeleri layığıyla takdir edemezdik" diyor. Tabii ki öyle bir şey demiyor, "önüne bak önüne! Bırak! Sağa çek! SİNYAL VER! Gerizekalı oğlum! Boşa al vitesi... DEBRIYAJA BAS ÖNCE! Ya sen niye böylesin?" diye bağırıyor. Debriyayı yanlış ayarlayıp can havliyle gaza abanınca araba da bağırıyor. Bir yerden bir yere gitmenin en doğru yolu bu olamaz. Yargılanacaksınız.

Seks gibi.

Hayat kimse için kolay değil. İşe gitmek için sokağa her çıktığımda mahallede kucağında dev gibi bir sakı çiçeğiyle gezen bir adam görüyorum. Üstelik kel. Zorluk seviyesini maksimuma çekmiş, oyunu öyle oynuyor. Yolda gördüğüne dev çiçek lazım mı diye soruyor. İnsan boyutunda bir çiçek düşünür müsünüz? Bakması zor, çok uğraştırır, vitamini var, özel toprağı var, bakamazsanız ölür, evinizde insan ölmüş gibi olur. Ne dersiniz bu teklifime? İnsan boyutlarında dert satayım mı size? Çevrenizdeki insanlar size yeterince dert vermiyor mu zaten? Her gün mahalleyi kucakta dolaşmaktan şişme

montlu şımarık zengin çocuğuna dönmüş zaten çiçek. Ucuz da değil, kim alır? Bu para kazanmanın doğru bir yolu mu gerçekten? Enine boyuna düşündünüz mü gerçekten bu işi? İşten eve döndüğümde dev çiçek tabii ki de evin ortasında, yerini beğenmez ölmeye hazır bir şekilde duruyordu. Bebeğim aniden dev bitkinin içinden çıkıp "ÇOK GÜZEL DEĞİL Mİ?" diye bağırınca ben de "evet" diye bağırarak zorunda kaldım. Arnold Schwarzenegger'in predator diye bir filmi vardı, orada kendini çamura bulayıp bitki örtüsünün içinde kamufle oluyordu, öyle bir sürpriz hazırlamış bebeğim. "Kel bir adam var, kucağında sakıyla dolaşıyor, ondan mı aldın?" dedim, "evet, çok güzel değil mi?" dedi. Evet. Ben bir süre odamda olacağım, çiçek ölünce nereye bırakabiliriz ve oraya nasıl taşıyacağız onu düşünmem lazım. Bizim sokaktaki ufak çöp kutusunun yanına bırakamayız, belediye görevlileri almaz, mahalleli şikayet eder. Belki kucağımda ölü çiçekle ana caddeye çıkarım, yağmur altında çöp arabasının geçmesini beklerim. Belki belediyenin bu tarz ölü dev bitkileri topladığı bir geri dönüşüm merkezi vardır, kamyonet kiralayıp oraya götürmek zorunda kalırız. Bilmiyorum. İnşallah bu iş de para cezası ya da hapisle sonuçlanmaz.

Bir gün sonra bitkinin dev yaprakları çürüyüp dökülmeye başladı, iki gün sonra evde beslediğimiz ev tavşanını dev bitkiden çürüyüp yere düşen yaprağı kemirirken yakaladım. "LAN! HAYIR!" diye bağırınca yaprağı yemesine mani olacağımı anladı ve yaprağı ağızına sıkıştırarak evin içinde kaçmaya başladı. Biz bu bitkinin ismini bile bilmiyoruz, kel çiçekçi söylememiş, sadece yağmur ormanlarında yetişen tropik bir sakı çiçeği olduğunu iddia etmiş. Yağmur ormanı demek zehir demek, yağmur ormanı demek ölüm demek. Tavşanın kesin olarak yaprağı yememesi lazım. Benim avantajım bağırabilmem ve beyin olarak tavşandan daha ileri bir seviyede olmam. Tavşanın avantajı ise küçük götü sayesinde evde insanların ulaşamayacağı noktalara sığabilmesi ve motive olduğunda aşırı hızlı hareket edebilmesi. Motivasyonu çok yüksek olduğu için koşu koşu gidip kendisini yatak odasındaki dev gardırobun arkasına sıkıştırdı. Beynimi ve vileda sopasını kullanarak tavşanı sıkıştırdı yerden çıkarttım, dev yaprağı ağızından aldım, bağırma özelliğimi kullanarak onu odasına doğru yönlendirdim. ODANA! ODANA GİDİYORSUN! EVET! ODANA GİDİYORSUN!

Eve çiçek aldım.

Ben sana bağırarak istemiyorum. Bizim babalarımızı bize çok bağırdı, özellikle araba kullanmayı öğrenme sürecinde çok bağırdığı için oturup mantıklı bir şekilde tartışmadık bazı şeyleri. Çünkü bağırınca ne oluyor? İletişim kanallarını kapatıyorsun. İletişimsiz kalan bir toplumun bireyleri şişmiş demektir. Ben böyle olmak istemiyorum. Biz seni ortalama yaşam sürenin üstünde yaşatmak için inanılmaz bir çaba sarf ediyoruz. Sen cins tavşansın, senin vahşi doğada hayatta kalma süren 1 (bir) gün. Neden böyle yapıyorsun? Senin için zehirli olmayan, öğütileceğin her şeyi zaten sana veriyoruz. Neden? Çünkü seni insan yerine koyuyoruz, çünkü instagramdaki tavşanlardan hiçbir şeyin geri kalmasını diye uğraşıyoruz. Ama sen yere zehirli yaprak düştüğü gibi koşu koşu yemeye gidiyorsun. Ya sen niye böylesin? Evin malını neden yiyorsun?

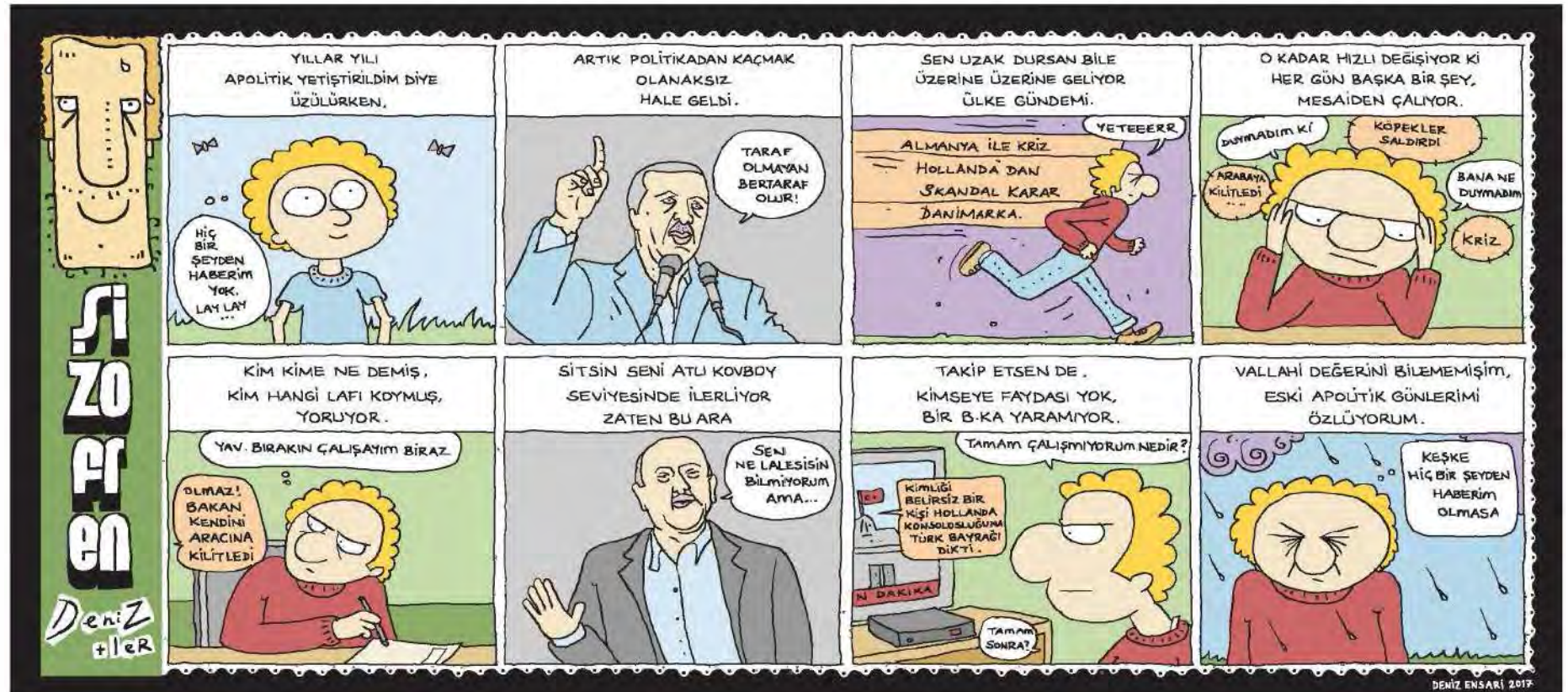
SEN BENİM MALIMI YERSEN, BEN DE SENİN MALINI YERİM! Bunu görüyor musun? Tavşan maması! Benim için dert değil bu... O kadar rahat yerim ki bunu. O kadar iyi evrim geçirdim ki her şeyi yiyebilirim. Sıkıntı yok. Oysa sen benim yediğim çoğu şeyi öğütemezsin. Bu gerizekalı olmaktan ve evrimde biz insanlara göre çok gerilerde olmaktan kaynaklanıyor.

O akşam sinirle oldukça çok tavşan maması yedim. Amacım tavşana bir ders vermek, sahip olduğu şeylerin değerini daha net anlamasını sağlamaktı. Ancak bunu yaparken babama, babalarımıza dönüştüğümü fark ettiğimde çok geçti... Kalp kırılmış, iletişim yolları tıkanmış, tavşan küsmüştü. Ağızmda hala tavşan maması olduğu halde yarım yamalak bir özür diledim, odasından ayrıldım.

Beni bunların dibine gömünüz.

Hayat kimse için kolay değil, ölüm ise fırtınalı bir deniz yolculuğundan sonra sığınılacak sıcak ve güvenli bir liman belki de. İşte benim de tavşan yeminden zehirlenip ölüm denilen o sakın limana demir atmamın hikayesi budur. Unutmayın, bir kızılderili atasözü "bir insanı anlamak istiyorsan, gökte üç ay eskiyene kadar onun ayakkağılarıyla dolaşmalısın" der... Ve babanız size çok bağırıyorsa bu belki de gerçekten gerizekalı olduğunuz ve saçma sapan hareketler yaptığınız içindir. Sevgiler, Erman.

SİNEM

Yine öyküde yok.

chen kılı

Ben sana yapsam hoşuna gider mi piç?

Rahat durun lan.

Arkadaşlar! Bı duyurum var!

Akşam sunu skicem.

Bugün benim size son dersim. dt... Buraya yollarımızı ayırma. ya karar verdik... Sizleri özleyeceğim arkadaşlar... Hakkınızı helal edin

Hocam hayır dır.

Bı durum varsa devreye girelim hocam.

Sakin olun çocuklar! Keskinlikle tatsız bi durum yok... Erk Bey'le vücut geliştirmeye ilgili bazı konularda görüş ayrılıklarımız vardı... Böylesi herkes için daha iyi oldu... İnemin...

Ööhühühühühe ayrılmasınlar.

Kanka iyi misin?

Üzülmünce kendimi kasiyorum, memem akıyor.

GÖĞÜS KASLARINIZI KISKANIYORLAR HOCAM.

Siz yoksanız biz de yokuz hocam! Gerekirse vücut geliştirmeye sıfırdan başlarız... Anca beraber kanka beraber

Aynen hocam hem öyle ayı gibi kas istemiyoruz ki biz.

Çocuklar bu çok zor bir yol, yerî gelecek kaldırarak ağırlığımız olmayacak, kendi vücut ağırlıkları, mizla çalışacağız... Hatta zamanla kas kütlelerimiz de azalacağı için o bile kalmayabilir... Bunu sizden isteyemem.

Hocam çok şükür hepimizin durumları iyi... Her birimiz 10 ar bin atsa yarın salonu kurar aynen devam ederiz.

Onun için şey lazım ama...

Söyle işte abi.

Onun için sağlık bakanlığına dilekeçy. le başvurup ruhsat için beklemek gerekiyor, önce gelip teftiş edicekler filan öyle ha deyince olucak bişey diil yani...

Kassız adam dogru söylü yor.

Helal olsun sağlık... siz insan'ı iyi konuştun.

Bravo düşük metabo- lizma.

Aynen, iyi fikirdi.

Hocam ne gerek var, Doruk Athletic Center benim amcamın. Ben sırf sizin için buraya geliyo. dum. Gelin yarın başlatılır orda sizi, biz de sizle gelelim. İstediginiz gibi şekillendirin bizi.

Heheheh. Olur mu ki'ö iş?

Kabul edin hocam

SQUAD

Eh madem ısrar ediyosunuz.

Hadı o zaman bayler. SON BİR KEZ HEP BERABER DUŞA GİRİYORUZ.

LALALLALLAALAAAA...ooo. Cami hocaa...

Çocuklar yav durun! Ben daha yeni duş aldım

Sen mapıcan Alper?..

Bırak gitsinler abi, daha iyi... Hayvan gibi sıra oluyordu zaten şimdi aletler mis gibi bize kalıcak... Rahat rahat çalışırız...

Amma ben senin kararını etkile. meyeyim şimdiki, sen git istersen.

Yok ya şkerler. Boşver.

Mayısta üyeligim bi bitsin de o zaman bakarım.

Furkan Özçoban

HASRET RÜZGARLARI VE TEKNOLOJİ

ÖĞÜM KIZ SENİ TERKİTTİ. BIRAK PEŞİNİ BEKLEME BÖYLE KAPISINDA KILLANCAK FALAN BİRİ ŞİMDİ. DAYAK YIVCEZ. HEAM HAVA DA SOĞUDU.

İYİ SEN BİLİRSİN BEN KAQTIM.

SATICI PİÇ!

SEN GİT BEN BURDAYIM

ÖFF G-TÜM DONDU MİNA KOYIM. BİRA DA BİTTİ ZATEN.

ZAMANSIZ DÖKÜLEN YAPRAKLAR GİBİ AYRILDIK SEVGİLİM DOYMADIM SANA.

SESİNİ KIS LAN ŞUNUN.

SEVİYORUM MİNA KOYIM BEE?

EVE Mİ GİTSEM

Bİ YÜZÜNÜ GÖRSEYDİM KEŞKE

AYRI AYRI TAKILMAMIZ ÇOK SAÇMA BENCE. BİRLEŞİP TEK Bİ TAKIM OLALIM R TİŞÖRTLÜLER OLARAK...

MANTIKLI...

İKİ SAATTİR YANDAKİ ADAMI KESİYOSUN GÖRÜYÖRÜM.

EYET KESİŞİYÖRÜZ NE VAR HOŞLANAMAZ MIYIM?

BENCE DİZEK GİT KONUŞ BEKLEME

SAHİ Mİ?

TABİ CANIM.

ULAN VERDİK GAZİ SAP GİBİ KALDIM YAN LARINDA. KAFAYI DA DÖNDÜRE MİYÖRÜM.

YA SEN ŞEKERLEME DÜKKANI OLABİLİR MİSİN ACABA?

ŞİMARTIYOSUN

Bİ KİLO SOĞAN. Bİ PAKET MERCİMEK. SALÇA YARIM KİLO KIYMA. AKLINDA TUTA. BİLİCEN Mİ?

TUTARIM ANNE

BU SALAK UNUTUR ŞİMDİ

Salça Soğan Kıyma

Tribal

enfeksiyon

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Şimdi bir rüzgâr geçti buradan/ Koştum ama yetişemedim."

Cahit Külebi

"Bütün mutlu aileler birbirine benzer. Mutsuz ailelerinse herbirinin kendine özgü bir mutsuzluğu vardır"

Anna Karanina romanının, romanın kendisinden de ünlü açılış cümlesi.

O müthiş tesbit. Binlerce kere alıntılanmış o iki cümle.

Mutsuz olanların gönlünü almaya da çalışan bir yanı mı var biraz sanlı? (diğerleri hep aynı, bizimkiler hep değişik değişik) Büyük, çok büyük (epey sıla bir hayranı da olduğum) Tolstoy'a ayıp olmasın ama, sözünü ettiği, o alışıldık "mutlu aileler"le, en ufak bir benzerliği olmayan, çok başka türlü, hiç rastlanmadık bir çeşit, bir tuhaf "mutlu aile" vardı bizim mahallede. Vardı. Balat. O ünlü cümleyle her karşılaştığımda onlar. Hep aklımda. Bambaşka bişeydiler. Benzersizdiler.

Biri, Haliç'e doğru inen Ayan Caddesi'nden (yokuşunun hafif düzleştiği o aralıktan) içeri sapan, diğeri o caddeye paralel iki sokağın kesiştiği, o dört yol ağzındaki.

(köşe kapmaca da oynanan o köşeler-yerlerdeki her taşını, teker teker, bir bir bildirir-- işimiz gücümüz hep yerlerde geçiyor, misketler, mozaikler, gazoz kapakları) Köşedeki iki katlı o ufacık ev. O ev işte, ışıllı ışıllıydı. Bir tür şua yayardı. Boşken, onlar bir misafirlğe falan gittiklerinde, ışıkları yanmazken dahi bakarken o tarafa gayriihtiyari gülümserdim.

Nasıl eğleniyorlar, nasıl coşkulu, nasıl sahici, çocuksu bir neşe.Yetişkin olma ciddiyetini, kuralları falan anlamazdan geldikleri için miydi? Neydi. Kaynağı? Sebebi? O günkü kafam biyana, bugünküne bile hâlâ tam olarak içinden çıkamadığım bir şey.(düşünüyorum hâlâ, dur bakalım)

Saçı neredeyse tamamen dökük, şişmanca, kısa boylu, gülyüzlü o adam; babaları: İştan döndüğünde, sokakta oynayan çocuklarla şakalaşmadan, onları güldürmeden eve girdiğine hiç rastlamadım. Bize el sallaya sallaya kapıdan girerken üzülürdük. (top oynanyorsa mesela, topu alır, daha önce hiç görmediğimiz acıip, komik şekillerde terlere bata bata, sektirir, tuhaf bişeyler söyler hepimizi güldürürdü) Terastaki o minik minik renkli ampullerden, telleri eğip büke büke yapılmış süsler; O süsler de onun işi. Anneleri de kocasından pek farklı değil; Bazen aşağı inip mahallenin kızlarıyla seksek, beştaş oynardı. Bambaşka, varolmayan bir rüya diyarından gelmiş gibiydiler. Yazarken bile şimdi yalan söylüyormuşum gibi tuhaf bir duygu içimde. Daha fakir de değildiler, daha zengin de. Herkes gibi. Çoluk çocuk, (kediler mediler) hep birlikte oynuyorlar; şakalaşıyorlar, şarkı söylüyorlar. Anlatıyorlar, dinliyorlar. Roman değillerdi, hayır, gülümseyişleri, mutlulukları hep bi kırık, buruk, en coşkulu eğlendikleri anda dahi gizli bir hüznün onlarda-- Bu bizim ailenin mutluluklarının içinde sıfır hüznün. Gramı yok. Hiç bilmediğimiz, saf, katışıksız bir mutluluk, bir gerçek neşe-- Ev sürekli hareket halinde. Hep bir cevelan hali. Kıpır kıpır. Bir bakıyorsunuz alt kattaki pencereden bakan o fiskeye saçlı kız, hop birden yokuluyor. Anında terasa çıkmış, koşuşturuyor. Ne oldu? Ne zaman çıktı? Şiir gibi. Merdivenler vızır vızır. Biri çıkıyor; biri iniyor. Hep koşu koşu. (yalnız, gürültücü, potansiyetli falan da değillerdi. İnceklilik, saygılı, efendi insanlardı. Herkes severdi onları) Altı üstü, tamamı onlara ait, içi dışında bir ev. Küçük küçük oyuncak gibi odalar. Perdeler sürekli açık. Saklıyacak bişeyleri yok. Biz, mahallenin diğer "sakinleri"(gerçekten sakindik ama ha, yalnız) öyle miyiz bakalım?

Hiç alakamız yok. Bambaşkayız. Perdeler sımsıkı kapalı. Ölçülü, ağır, biraz içine kapanık insanlar.

Bizim evin cumbasındaki pencereden(ikinci kat) o ev görünüyordu. (eski tuğlalı bir Rum eviydi bizimki)

Bir gün. Bir gece vakti.

O evden ağlamalar, feryatlar, çığlıklar yükseldi.

Koşarak sokağa çıktım.

Meğer babaları, o müthiş adam ölmüş.

Çocuklarından biri, yaşıttım. arkadaşımı. "Hiçbir rahatsızlığı yokken, sapaşağlamken, eve gelmiş, bir soda içmiş" ve ölmüş. Öyle anlattı arkadaşım.(hâlâ, bugün dahi soda şişeleri, o şişelerin yeşili) Ardından çok çok tuhaf bişey daha söyledi. Bi yerden mi duymuşlar, bir ahbablarının başına mı gelmiş ne, öyle bir şey. Bir cenaze, kamyonla bi yerden bi yere nakledilirken, o sarsıntılardan, yolda birden dirilmiş adam. Mucizeler o kadar yakın ki onlara. Masallar. Ölümünden daha mümkün görünüyor. "Deneyeceğiz onu" dedi.

Aynı gece. Bir kamyon kiraladılar. Ölüyü üstü açık kasasına koydular. Kendileri de hepberaber o açık kasada.Yola çıktılar.

Geceyarısıydı. Hiçbiri ağlamıyordu.

Umutluydular. Ben yola çıkışlarını gördüm. Hafif bir yağmur da başlamıştı.(iyiye yordum) O zamanın yolları. Eski sarsıntılı kamyonlar.

Ben de uyuyamamıştım.

Bütün gece eve bakıp durdum

pencereden. "Ne zaman dönecekler? Evin ışıkları ne zaman yanacak?" "Noolur dirilsin Allahım. Noolur."

Olmamış sonra.

Ardından, çok şaşırtıcı bir şekilde, bir mutsuz sonlu masalın, bir kitabın aniden bitişi gibi. Ansızın taşındılar. Kitabın başka sahifesi yok.

O tuhaf "kamyon deneyi"ni, ölüm acısının verdiği çaresizliğin kafakarışıklığı ile değil, yetişkinlerin kurallarına yabancı oluşları, o kuralları reddedilmişleri yüzünden. Tahayyüllerinde, çocuksuluğa, masalsılığa, mucizelere açtıkları yerin genişliğinden. İyi niyetli oluşları, iyilikleri, mucizeleri mümkün görmeleleriyle ilgili olduğunu sanıyorum. Neşeleri, mutlulukları da aynı yerden neşet

ediyordu galiba.

Onlardan çok şey öğrenmiştim. Devamını da çok merak etmiştim ama. Hâlâ da ediyorum.(o yıllarda biri taşınınca, ara ki bulasın, yitip gider)

O müthiş karşı koyuşla, mizah duygusuyla, çocuksuluğu, oyunu, hayal dünyasını terketmeyişleriyle, iyilikleriyle, iyimserlikleriyle elde ettiklerini sandığım o müthiş güç, hızla toparlanmalarına yardım etti mi? Nasıl etti?

Yoksa bir günde aniden büyüdüler mi?

Bilemiyoruz.

Mutsuz sondan (o çok var) daha ziyade, bütün mahalleye yadıkları, hepimize yeten o mutluluk. "Biricik" olan o'ydü.

En çok o'nu hatırlıyorum.

"Dirilmeyen Amca"

Nur içinde yat. Terler içinde bizi güldürmeye çabalayışın.

Hiç unutmuyacağım.

İşte o da bir çeşit "diri"lik işte...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

İYİ BOB

Sevgili oğlum, bana benzememen konusunda yıllardır dualar etmeme rağmen büyük bir hızla yanıma yuvarlandığını görüyorum. Sen bilirsin, ben karanlık taraftayım, işe yaramaz bir hayatın son kahramanlarındayım. Gerçi aç değilim, açık değilim, idare etmek konusunda bir tür pirim, ama şunu bilmelisin ki sen benim yaşıma geldiğinde şartlar farklı olabilir. Apple, iPhone 9'un ardından numarayı bırakıp harflere geçmiş olabilir. Kriyobiyoloji, eksi 273 derecede insan dondurma işini iyice yaygınlaştırmış olabilir. İnsanoğlu, Mars'ta koloni kurmak gibi saçma işleri bırakıp dünyayı kurtarmak için dev ekolojik adımlar atmaya başlamış olabilir. Hollanda'yı konserlerini iptal etmekle tehdit eden Murat Kekilli pişmanlık içinde yaşanmış olabilir. Böylesine bir coşku içinde, sen hâlâ tavana bakıp düşünmekle çözülmeyen hatta daha da karmaşıklaşan kaygılar mı büyütme istiyorsun? Her şey değişir ama tavan değişmez. Tavan her devirde aynı tavadır oğlum, bakmakla tükenmez.

Aslında iyi başlamıştın. Psikoloji bilimine hakim olan annenin senin için (öfken için) aldığı şişme hacıyatmazı sağlı sollu yumruklarınla bir güzel dövüyordun. Hatta kick bokstan surata diz, WWE'den uçan dirsek gibi fantastik hareketler sergiliyor; senin şiddet karşısında hep zayıf kalacağın yönündeki kaygılarımı –dövdiğün şişme bir oyuncak da olsa- bir nebze olsun hafifletiyordun. Bir ara coşkuya kapılıp elemene ben de saldırdım; döner tekme, aduket türü hareketler ve çıkardığım uzakdoğu sesleriyle senin gönlünü kazandım. Baba

oğul, hacıyatmaz döven garip bir aile görüntüsü versek de, aslında öfkeni kanalizasyonla modern pedagojiye göz kırpyorduk. Biz böyleyizdir oğlum. Tekme tokat bir dövüşün içine bile yaşına uygun, küçük, modern sürprizler saklamayı severiz. İlerde gerçek bir şiddete maruz kaldığında, şişme hacıyatmaz günlerinden sana kazandırdığımız tecrübeyi kullanmanı bekleriz. Örneğin adamın birine tıpkı hacıyatmazı yaptığın gibi vurduğunda adamın da hacıyatmaz gibi düşeceğini, sonra hacıyatmaz gibi ayağa kalkacağını öngörüyoruz, o adamın hacıyatmazdan farklı olarak sana geçireceği yumruğun tadını öğrenme işini ise tamamen sana bırakıyoruz, her şeyi aileden beklememelisin oğlum.

Lafı uzatmak istemiyorum sevgili oğlum. Gerçekten güzel dövüyordun hacıyatmazı. Seni seyrederken, "Galiba," diyordum içimden, "bu oğlan kendini korumayı başaracak." Sonra ne olduysa bir anda dövmeyi kestini ve annene hacıyatmazın patlayıp patlamayacağını sordun. Annen hacıyatmazın bazen patladığını, ama bunun bir sorun olmadığını, eğer patlarsa yeni bir hacı alabileceğimizi söyledi. Ben de anneni "Tabi tabi, alırız," diyerek kesin bir dille onayladım. İşte o an öğrendim bizim şişme hacıyatmazı bir isim verdiğini. Hacıyatmazı bakıp "Bob!" dedin gözlerin buğulanarak, ardından Bob'un patlamasını istemediğini ve onu çok sevdiğini beyan ettin. Ben o an eyvah, dedim içimden, seni tanıyordum ve bu noktadan sonra olayların kontrolden çıkacağını çok iyi biliyordum. Fakat daha biraz önce neşe içinde yumrukladığın Bob'a sarılacak ve onun "iyi biri" olduğunu ağlayarak haykıracak kadar abartacağını tahmin etmiyordum. Şiddetten dramaya geçişin beş saniye sürdü oğlum. Şişme bir oyuncak "iyi biri" dediğin an geleceğini kaplayacak çaresizliği en net biçimiyle gördüm. Vicdanının fantastik boyuta geçecek kadar

arsız olduğunu ve bir ömür boyu peşini bırakmayacağını yüreğimde hissettim. Ama en çok, sarılarak ağlamanın bile seni kesmediği ve şişme bir hacıyatmazı öpücüklerle boğduğun an hissettim en derin kederi. Dövdiğün "birini" ağlayarak öpücüklerle boğuyordun be oğlum. "Galiba," dedim, "bu oğlan kendini korumayı asla başaramayacak, hasmına vurmayı başarsa bile hemen ardından ağlayarak onu öpücüklerle boğacak."

En azından, keşke ona bir isim vermeseydin be oğlum. Çünkü canlı ya da cansız herhangi bir şeye isim vermek ona bağlanmak demektir. Mesela insanlar; kedilerine fındık, susam, ponçik, miko gibi isimler

vermeseler; adı geçen kedileri o kadar da sevmeyizler. Çünkü evin içinde her gün görülmesine rağmen, ismi olmadığı için yabancı statüsünde sayılabilecek bir kediye sevgi değil, ancak selam verilebilir. Bilemiyorum oğlum, örnek tam yerine oturmamış olabilir; küçük aklını çok karıştırmak istemiyorum, ama şunu bil ki, insan dövdiğüne isim vermez, ona "şerefsiz" der; "kimsin lan sen?" der; "ağzını burnunu kırarım senin it" der, ama isim vermez. Eğer isim verirse, "şerefsiz Bob" gün gelir; devran döner; gelir seni döver.

Beni yanlış anlamayı istemiyorum oğlum. Ben, şiddeti yüceltmeye çalışmıyorum. Annen ve benim tek amacımız, içinde biriken öfkeyi boşaltabileceğin güvenli bir alan oluşturmak. Bilmeni istiyorum ki, öfkeni boşaltacağın alana sevgi tohumları ekersen öfken yine içinde kalacak. Bob'a sarılırsan öfkene sarılırsın oğlum, öfken içinde kalırsa, şu kaypak dünya, "İşte kırılğan bir insan!" diye taa uzaklardan tanır seni. Kırılğanlıklar; ilerleyen yaşlarda insanı kendi içine kapatarak depresyona kadar ilerleyebilir. İşte bunun için (baban gibi olmaman için) onu dövmen gerekiyor sevgili oğlum. Öfkeli olduğunda anana babana değil Bob'a vurman gerekiyor. Bob bunun için var, pedagoji Bob'a vurmanı istiyor; böylelikle öfkeni akıtmayı ailene, topluma ve en önemlisi kendine karşı yumuşacık olmanı hedefliyor. Misal, benim hiç Bob'um olmadı oğlum, senin yaşlarındayken öfkeli olduğumda duvar tokatlar, musluk başı sıkır; kimse görmeden koltuk döverdim. Duvar, musluk başı ve koltuk, Bob gibi pedagojik varlıklar olmadığından kişilik gelişimime olumlu katkıda bulunmazlardı. Oysa sen ne kadar şanslısın, ailenin gözetiminde döveceğin bir Bob'un var. Bob'u dövmen yasal, Bob senin helalin oğlum. Bırak patlarsa patlasın. Annen yenilerini alır; baban senin için nicelerini şişirir.

Not: Mektubumu bitirdikten sonra aklıma oğullarına belli konularda özlü sözler bırakan babalar geldi. "Zorbalık şişme bir hacıyatmaz gibidir oğlum, kurtulmaya çalışsan da geri gelir. Gerekliyse kendin için onu patlatman gerekir." özlü sözü nasıl? İşini görür mü? Beğenmediysen kullanmak zorunda değilsin.

Haftalık Mizah Dergisi | 16 MART 2017 | Sayı: 498

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCISI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Başar Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Aşar

GENEL MÜDÜR: Orhan Aşar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yıldız Ofis Sorumlusu: Selami Yılmaz
Adres: Asmalımesil Mah. Sofyalı Sok. Hamsan Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Mabaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DDP - 04212 422 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 1 90 TL Ayrıkça: 120 TL Ayrıkça: 80 TL Uzakdoğu: 120 TL
IBAN Numarası: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0004 7010 0000 0081 3459 67

ÖZER AYDOĞAN

